

ÚJ NEMESSÉG

A MAGYAR HIVATÁSRENDI FEJLŐDÉS MUNKÁLÓJA
„MINDEN EMBER ANNYIT ÉR, AMENNYIT TUD S AMENNYIT PRODUKÁL!”

Előfizetési díj egy évre:
Tagoknak 1.— P
Pártoló tagoknak 2.— P
Intézményeknek 20.— P

Főszerkesztő:
vitéz PINTÉR JÓZSEF

Megjelenik kéthetenként
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII., Rottenbiller-utca 20—22. szám
Telefon: 13-00-92

ERNSZT SÁNDOR 1870—1938.

November 19-én Ernszt Sándor szíve megszünt dobogni, eltávozott az élők sorából. A Katolikus Legényegyletek Országos Szövetsége egyik legrégibb és legnagyobb pártfogóját elnökét gyászolja benne. Még egészen fiatalon a mult század utolsó évtizedének elején, pozsonyi káplán korában, amikor elindult élete útján — legényegyletet szervezett és annak hosszú ideig állott az élén. Nemes szíve mindig a kisemberekkel érzett, maga is szegény szülők gyermekeként látta meg a napvilágot. Természetes hát, hogy a szociális mozgalmak hajnalán ott állott a küzdők első sorában, s egész fiatalon, papi pályája kezdetén a szociális, keresztény mozgalmak élharcossává lett. A nemzetközi szociáldemokrácia akkor már nagy tért hódított a munkásság soraiban. A keresztényszociáлизmus pedig még csak az első lépésnél tartott az új, szociálisabb, igazságosabb viláért folytatott harc útjain. Ernszt Sándor a fiatal pozsonyi káplán kiváló szervező tehetséggel fogott hozzá, hogy hívei között elhintse a keresztény szociáлизmus magvait, s ugyanezekkor hozzájárult a munkásifjúság megszervezéséhez is a legényegylet kebelében.

Hosszú és küzdelmes pályán soha nem távolodott el azoktól az eszményektől, amelyekkel immár közel felévszázaddal ezelőtt elindult. Aránylag fiatalon sodródott bele a magyar politikai életbe. A nagyszerű szervező tehetséggel megáldott ifjú pap munkásságára felfigyelt gróf Zichy Nándor a Katolikus Néppárt megalapítója. Mindössze öt esztendővel pappászentelese után 1892-ben már a Néppárt országos irodájának vezetését bízták rá Zichy Nándor és Molnár János apát. Ettől kezdve a szociáлизmus és keresztény politikai gondolat egyik legmarkánsabb munkása lett és az is maradt holtanapjáig.

Az igazi értékek szerénységével vívta meg harcát. Nem büszkélkedett az elért sikerrel, hanem buzgón munkálkodva haladt tovább a maga nyilegyenes tiszta útján. Egymás után érték a magas egyházi kitüntetések. Irodalmi munkásságáért elnyerte a nagyváradi irodalmi kanonokságot, prelátus lett és évtizedeken keresztül tagja a magyar törvényhozásnak. A kommun megpróbáltatások idején épügy kitarított eszményei mellett, mint a Károlyi forradalomkor, a tetterős, tehetséges papi embert a hatalom akkori birtokosai megkönyékezték és soraikba szerették volna állítani. Felajánlottak neki magas pozíciókat, de minden alkalommal visszautasította, mert lelkiismeretével soha sem tudta összeegyeztetni, hogy más hirdessen, mint amit tesz. Egyike volt az elsőeknek, akik a zilált magyar politikai életben megtalálták újra a helyüket. Megalapítója volt a Keresztény Nemzeti Egyesülésnek, amely a későbbi Egységes Párt és Keresztény Párt magvát képezte néhány év múlva. A Kormányzó Ur Ófőméltósága egymásután több magas kitüntetést adományozott neki, s amikor Károlyi Gyula gróf lett a miniszterelnök, meghívták a népjóléti minisztérium élére, ahol az akkoriban lelepleződött visszaélések után erélyes kézzel folytatta a tisztogatás munkáját. Nem szívesen vállalta a miniszteri tárcát és amikor végül is kénytelen volt belépni a kormányba, mindig tiltakozott a kegyelmes-urazás ellen. A Károlyi kormány lemondása után ismét visszatért a Keresztény Párt élére és az utóbbi időkben minden erejével azon munkálkodott, hogy minél szélesebb alapokra fektesse pártja szociális elgondolásait.

A Katolikus Legényegylet, amely Ernszt Sándor melegen érző emberi szívéhez talán sokkal közelebb állott minden más szociális és katolikus intézménynél, nagyon sokat veszített eltávozásával. Nemcsak az egyik legelső legényegyleti alapítót gyászoljuk benne, hanem azt a férfit, aki atyai tanácsaival és jóakaratu támogatásával mindenkor velünk, a mi sorainkban küzdött. Büszkék voltunk mindig a sikereire, de leginkább arra, hogy országos gondoljai közepette sem feledkezett meg a legényegyleti családról, amelyhez tartozandónak vallotta magát.

Üdvözlünk Felvidéki Testvér!

Katolikus magyar munkásifjú testvér, aki szívünkhöz mindig közel voltál s bár a földrajzi távolság is kicsiny volt köztünk, mégis olyan meszsze voltál tőlünk. Messze voltál, mert közénk emelkedett egy mesterséges gát, a határ, amelyen belül egyikünk a maga szabadságában, másikunk idegen ország alattvalójaként élt, de valamennyien magyarok voltunk.

Az újra egyesülés első örömnappjaiban mi Rád gondolunk legelsőnek és társaidra, akikkel együtt járod a mi utunkat. Tudjuk, sokat szenvedtél. A munkás nehéz sorsa és „kisebbségi” voltod kettős keresztjét mégis vitted s hősiessé tette a te túlsúlyos, de megmaradtál annak, ami voltál, magyarnak. Érezzük, hogy küzdélmeidben erőt meríteni sors-társaidal együtt odamentél, ahova mi járunk hitért, türelemért, reménységért: a Kolping-házakba, a legényegyletekbe. S annál büszkébbek voltunk a Ti felvidéki otthonaitokra, amelyek keserves időben kiállották a próbát s megmaradtak húsz hosszú és nehéz esztendő* után is magyar katolikus legényegyletnek, hogy Nektek a kisebbségi sorsba kényszerült magyar fiúknak megadják az életben és a hitben a támogatást.

Nagyon keveset tudunk a felvidéki legényegyletek munkájáról, de az a tény, hogy vannak, működnek, a legjobb bizonyíték reá: az egyletek éppúgy megállították helyüket, mint a tagok. Milyen öröm elgondolni, hogy a visszacsatolt területeken az 1918-ban működő 11 legényegylet Kassa, Dunaszerdahely, Érsekújvár, Jászó, Komárom, Léva, Munkács, Párkány, Rozsnyó, Somorja, Ungvár — ma is él és virul.

Majd egyszer elmondjátok mint volt, hogy volt, mi minden történt veletek, amíg egy ország széthasított testének külön-külön darabjain éltünk. El kell, hogy mondjátok megpróbáltatásaitokat, hogy közvetlenül megismerve a Ti mozgalmi utatok nehéz idejét, később is és szebb napokban veletek együtt éljük át a Ti szenvedéseiteket. És el kell, hogy mondjátok, hogy a Ti életetekből tanulságot, kiindulópontokat, melyekből mi is erőt merítsünk. De most ezekben a napokban feledjétek el mindazt, ami volt és fogadjátok el nagy, nagy szeretettel testvéri kezünket, amely húsz éven át mindig felétek nyúlt.

Nemcsak mint magyarok örülünk Nektek régi és mégis új testvérek, de örülünk a sok felvidéki munkástelevérnek, akik mostantól fogva velünk együtt fognak dolgozni a közös célért.

Üdvözlünk és munkára hívunk Titeket, valamennyi felvidéki katolikus magyar munkásifjú. Munkára, mert sok, nagyon sok a magyar tenni-való és nem állhatunk soha elegen annak elvégzésére. Jertek, meneteljünk most már egységes rendben a szebb magyar Jövő felé. Jertek, Isten nevében valósítsuk meg együtt Magyarországon a szociális igazság hónapát. Jertek és hozzatok magatokkal a küzdelmekben megacélosodott erőtöket, a szenvedésekben megtisztult hűtöket. Jertek és adjátok át a Ti tapasztalataitokat, hogy tanuljunk egymástól. Jertek és frissítsétek fel a mi vérünket, mert egy a mi vérünk.

Üdvözlünk, Felvidéki Testvér! El fogunk jönni Hozzatok, városaitokba és szeretettel várunk benneteket a mi otthonunkba. Sokszor, nagyon sokszor

fogunk találkozni. Eljárunk majd egymáshoz tanulni és tanulni és bátorítani egymást az élet küzdelmeiben. Nem távol élő testvérek leszünk ezután, hanem egyházban lakó igazi jótestvérek. És legyen majd a mi testvérségünk példaadás minden rendű és rangú magyaroknak, hogy a visszavonás a gyűlölség örökre száműzve legyen ebből az országból, amely a miénk, úgy a miénk, mint a Tietek is most már. S hogy ez így maradjon mindig, azért fogunk dolgozni együtt, Veled és társaidal, Felvidéki Testvér!

Keresztények előre!

Ez lett a jelszó az üzleti és ipari életben. Sokat beszélnek és sokat írnak erről, talán többet is, mint kellene. De öröndetes, hogy ez a jelszó nemcsak szavakban éli ki magát, hanem a kormány részéről érdekében tették is történetek, eselekedetek, gyakorlati intézkedések is napvilágot láttak. A tetteket a társadalomtól is várjuk.

Ilyen intézkedés volt a kormánynek az iparigazolványok kiadásának megnehezítése, úgyhogy jelenleg iparigazolványt csak az iparügyi minisztérium adhat ki. Ez az intézkedés átmeneti időre szól és addig marad érvényben, míg a régi igazolványokat revízió alá veszik. Az iparigazolványok ugyanis valóságos dzsunglelei voltak eddig gazdasági életünknek. Megszerzésük könnyű volt, az ellenőrzés pedig hiányos és így nem kívánatos elemek éppen ezek miatt tudtak olyan könnyen behatolni gazdasági életünk területeire és ott sajátos módszereikkel érvényesülni. Most tehát az illetéktelenül és jogtalanul megszerzett iparigazolványokat visszavonják és így gazdasági életünkben sok önálló egzisztenciának nyílik érvényesülésre alkalmas terület.

Tehát keresztények előre! A kormány megteszi a kötelességét és mi megteszük-e? Felkészülünk-e helyiünk elfoglalására? Magyarrá kell tenni a gazdasági életet, üzleti és ipari életet. Mi tehetjük ezt meg felkészültséggel, szaktudással, szorgalommal, kitartással, akarattal.

Hát keresztények előre!

Ha a mocsarakat kiszárítják

nem töprengenek azon, hogy vajjon a benne élő békákkal mi fog történni. A cél az, hogy a mocsár helyét nagyszerű termőföld foglalja el.

De meg a mocsár lecsapolása folyamán, amint eltűntek a posványos ingoványok, úgy tűnnek el belőle a békák is. Mennek fel ki nem száritott mocsarak, pocsolajk, ingoványok felé. Hiszen ez az életelemük, csak ebben tudnak megélni.

A magyar élet is telve van posványos mocsarakkal. A színház, mozi, sajtó, különösen pedig gazdasági életünk nagy része bűzlök a pocsolajktól. A családi, társadalmi, politikai életünk telve van ingoványokkal. Nagyon kevés a jó termőföld. Sietniünk kell, hogy ezt a keveset is el ne nyelje az ingoványos pocsolaj.

A magyar élet mocsarainak lecsapolásánál nem szabad hát töprengenünk, hogy mi lesz azokkal, akik a mocsarakban és a mocsarakból élnek. Ha eltűnnek a posványos ingoványok, eltűnnek azok is, akiknek pocsolaj az életelemük. Mennek újabb mocsaras területekre. Hiszen ők ugyanis csak abban tudnak megélni. És menjenek csak minél előbb. Sűrűsüskék őket.

Megjelent a Te imakönyved:

„A munkás imádkozik”

Karácsonyi ajándékot hozunk a könyvpiacon. „A munkás imádkozik” címmel megjelent a magyar munkások imakönyve. A kérges kezét összekulesoló munkásnak akar segítsége, égbeszálló fohásza, vezérfonala lenni, ha búval, bajjal, gonddal teli lelkét föltárja és fölemeli az eget Urához. A munkás lelkéből fakadt, az ő értelméhez és érzésvilágához formált szavakat, gondolatokat, imákat ad az imakönyv. A nyomtatott betűt az eleveníti meg, aki átérzi és átgondolja a könyv imáit. Azért csak anyagot ad a szív érzéseinek, szárnyat a léleknek, emelkedést az értelemnek, de az életet az adja bele, aki szívének mély érzéseivel, lelkének fegyelmességével és értelmének emelkedettségével az eget Urához küldi azokat.

Újság ez az imakönyv a magyar könyvpiacon. Nincsen párja. Az első próbálkozás, amely hangot akar adni annak a sok ezer munkás szívének, amely eddig is az eget Uránál keresett vigaszt, erőt, támaszt és segítséget nehéz életében. Formába öntötte azokat az érzéseket, amelyeket évezredek óta a munkásság Istenével szemben érzett és dadogott.

Ez az imakönyv a te imakönyved. A tied, verejtékező, dolgozó magyar munkásifju, aki sziveddel és értelemmel, egész lényeddel és minden vergődéssel Krisztus utját keresed. „A munkás imádkozik”, a te imakönyved, mert munkás vagy, munkaerőddel keresed meg a mindennapi kenyeredet; a tied ez az imakönyv, mert katolikus vagy, mert Krisztus hiveként egységében keresed lelked boldogságát, földi életet nyugalomát és minden szépségét. Neked szól, a te nehézségeidben akar iránymutató és segítőtárs lenni. Mert a munkásnak munkás-panaszokkal, munkás-bajokkal van tele a lelke. Te ezekre munkásérsítést keresel, munkásvigaszt vársz. Vedd kezébe ezt az imakönyvet, a te lelked sir benne, a te szived égbeszálló remegése van benne, mindent a magadnyelvén, mindennapod szavaival találsz meg benne.

A könyv imái a te imáid. A te lelkedből vettük őket, hisz ismerünk. Napról-napra veled vagyunk, neked élünk és a te lelked értekeit bontogatjuk. Csokorba kötve a te imáidat átnyújtjuk neked, hogy magadra ismerj bennük. Amikor lelkedben felviharzik az igazságosabb világ utáni vágyakozás és bizalomért a munkás-Krisztushoz kiállt lelked, találd meg akkor ebben az imakönyvben, a te imakönyvedben a szavakat, amelyekkel égbeszálló szárnyakat nyernek gondolataid. Imádkozd el akkor a te imakönyvedből „Az új világrendért”, „A szociális igazságért” szóló imákat.

A könyv imái a te imáid. Ha munkaadód és közted nincs megértés, ha munkatársaid és közted visszavonás van, ha érzed munkahelyed ridegségét, ha beléd kiált félelmetesen társtalanságod, ha veszélyes munkát végzel és megkísérel a félelem, ha ráeszmélsz arra, hogy szerszámod teremtes helyett a rombolás szellemét szolgálja, akkor üsd fel a te imakönyved lapjait, keress meg benne „Munkaadóért”, „A munkatársakért”, „Veszélyes munkában” a „Szerszámozó” szóló imákat és lelked vihara elül.

A könyv imái a te imáid. Rád nehezedik a munkanélküliség, kenyértelenség tetet-lelket ölé bizonytalansága, látod munkatársaid hiábavaló hajszáját a mindennapi kenyér után, vedd elő ilyenkor „A munkanélküliek imáját”, imádkozd el „A munkanélküliekért” Istenhez küldött fohászt és keresd meg Krisztus keresztye alatt hányatot, vergődő lelked megnyugvását.

A könyv imái a te imáid. Ha sportolni indulsz, ha szórakozásodba mélyedsz és ha szomjas lélekkel hajszolod az élet örömeit és kielégülést keresel — de mellette fel-fel riad a félelem, hogy elmerülj bennük és elveszted magad és legszentebb értekeidet, vértedz fel magad ilyenkor a kegyelem erejével, az imádság fegyverével, mely egyedül biztosítja az igazi életörömet, melyet a táneban, a szórakozásban, sportjaidban találhatsz. Sokszor imádkozd el: „A sportolók imáját”, „A helyes szórakozásért” való imát. Csak így, ezekután élvezheted a föld örömeit.

A könyv imái a te imáid. Mostani családod alkotja számodra földi életed Isten-akarta keretét és tartalmát. Ezért a családért, annak boldogulásáért imádkozni nemcsak öröm és megnyugvás, de férfi kötelesség is. A te imakönyvedből a gondos apáért s szerető anyáért, a megértő testvérért s a boldogságot jelentő jövődöbélért az átértett szavak erejével és érzésével imádkozhatsz.

A könyv imái a te imáid. Vallásod lényegét a szentségekről, a szentmiséről, maradéknélküli örök igazságokról újra átélheted, ha a te imakönyvedet forgatod. Amit hited igazságairól tanultál, de az élet viszontagságaiban lemállott rólad, imakönyvedből újra lelkedbe plántálhatod azt. Amit gyermeki eszeddel nem értettél meg, azt most érett ésszel és férfi szívvel örökre magadba fogadhatod imakönyved magyarázataiból.

Neked szántuk ezt az imakönyvet karácsonyi ajándékkul, hogy zenuan a templomban valóban Istenrel beszélges a magad nyelvén, a saját szavaiddal, a te gondolataid szerint, abban a formában, ahogy hívő katolikus magyar munkásnak panaszait, kéréseit Krisztus elé kell terjeszteni.

Legyen ez a könyv a zsebedben vasárnap és hétköznap, vedd kezébe a templomban és otthon, a munkahelyeden a pihenés óráiban, mindenütt és mindenkor, amikor szükségét érzed, hogy megerősítést Istenhez fordulj, hitért, reményért, vigaszt Krisztushoz menekülj.

Neked szántuk karácsonyi ajándékkul és hogy anyagi megerőltetést ne jelentsen mindössze 80 fillérben szabtuk meg az árát az igazán művészi izléssel kiállított, külsőleg is szép imakönyvnek. Vedd meg magadnak, hisz úgy sincs neked, a magyar hívő munkásnak még imakönyved. Lepd meg vele karácsonyra munkás édesapádat, az ő szíve is keresi a szavakat Isten felé, Krisztushoz, ebben megtalálja mindazt, amire vágyik. Ajánld barátainak, munkatársaidnak, mindenkinek, szolgálatot teszel vele nekik.

Nem akartunk mi fizeteli, ügynöki fogásokhoz fordulni, az imakönyv nem üzlet. Segítséget akarunk neked és munkatársaidnak adni, hogy tényleg megtaláljátok az Istenhez vezető utat, hogy szavakat adhassatok érzéseiteknek és formát gondolataitoknak.

Az imakönyv most készült el és került forgalomba. Megrendelhető Szövetségünknel. Megkaphatod egytettedben és minden jobb könyvkereskedésekben. Árát, 80 fillért bélyegben is beküldheted és portómentesen küldjük a címre.

Egyelőre csak tizezer példányban adtuk ki. Szerezd meg mielőtt és szerezzétek be minél többen, hogy a könyv címe: **„A munkás imádkozik”** tényleg valóság legyen. Mi hisszük és tudjuk, hogy a munkás a multban is imádkozott, a multban is volt mondanivalója Istenhez, de tudjuk és érezzük azt is, hogy a jövőben még több mondanivalója lesz a munkásnak Istenhez, ezért adjátok kezébe az ő imakönyvét, mert élet és valóság, hogy:

„A munkás imádkozik.”

Ne csak másról követeljük

Ajánlja: Dr. Patton János pécsi elnök

A mai új vágányra tolató világban állandóan azt halljuk heti gyűléseken, olvasószobákban, utca sarkokon, gyárak ebédidején, tegyenek egyszer már többet, mint ami éppen elő van írva, ma vezetőknek, miniszternek, az egész kormányknak nem elég csak a paragrafusokat betartani, ma áldozatosság, nagylelkűség, önzetlenség kell; igenis elvárjuk, hogy az uraink, a vezetők hősök legyenek.

És én erre azt mondom, tényleg a ti szavaitok helyesek, követeléseitek jogosak.

De! Ti mit tesztek, mennyit tesztek kötelezettség nélkül? Mikor túlórázotok csak felebaráti szeretetből? Mennyi időt szántok az önzetlen munkára, amelyért se kitiüntetés se dicséret, se fizetés nem jár? A ti saját kiskerületü életviszonyaitok között, tehetségetekhez arányosan tesztek annyit, mint amennyit ti másoktól hangos szóval megköveteltek?

Mert fiuk, logikusan és méltányosan csak akkor követelhetünk, ha mi saját magunk is az előírásokon és kimondott kötelességen túl áldozatosan élünk és dolgozunk.

Aki nem így tesz, az csak egy szószátyár, egy demagóg, még abban az esetben is, ha szavai és követeléseai igazak és méltányosak.

Le is fog hullani róla rövidesen a lepel, ott fog állni pörén az emberek előtt, akik azt fogják mondani: ez is csak ugródeszkát keresett, szerepelni akart, élvezte a saját hangját!

Mert ne beszéljen szociális kérdésről az, aki a saját pénzéből soha egy fillért se ad önzetlenül a szegényeknek. Kivétel, ha hírlapilag nyugtázzák, vagy a miniszter felesége gyűjt.

Ne beszéljen munkáskérdésről az, aki csak párnazott ajtók mögött ül és a munkásokat csak küldöttségben látja.

De ne beszéljen új időkről, mélyenjáró reformokról az sem, aki az egyetlen kerékkötője minden újításnak, amely egyéni bekapcsolódást jelent, mert kevesebb idő marad neki a kártyázásra!

Ne beszéljen hősi kötelességteljesítésről az, aki még a tagdíját se fizeti meg, pedig fröccsre mindik telik neki.

Ne beszéljen hősi kötelességteljesítésről az, aki még a saját fizetett és előírt munkáját se teljesíti egészen lelkiismeretesen.

Fiúk, én elhiszem és tudom, hogy minden óhaj és követelés jogos és igaz, amely ma a munkásifjúság ajkairól elhangzik, de következtenség és bizo-

nyos fokig jellemtelenség másoktól követelni és a saját magunkét meg nem adni, meg nem tenni!

Az ilyen szavaknak nincs meggyőződéssük, nincs aranyfedezetük, nincs apostoli lendületük! A szentek szava azért volt olyan hódító, átütő, mert egy szent élet állt mögöttük. P. Ravignanról mondták: Ez maga is hiszi, amit prédikál, egész a torkáig tele van hittel! Emersonról pedig azt írták: „Vágd meg a szavait és vérezní fognak!”

Csak így lehet, csak ennyi meggyőződéssel, ennyi igazsággal, életnagysággal lehet tartós eredményeket elérni, de lehet és csak így szabad kiállni a fórumra vagy a tárgyaló asztalhoz ülni, azért, hogy kötelességeket írjunk elő, hogy tanácsokat adjunk, nagyobb kenyeret követeljük, mert követelni itt annyit is jelent, hogy a teljesítést saját magunkon kell megkezdeni!

Búcsúszó

Soha sem politizáltunk és most sem politikai gondolattal fordulunk Bornemisza Géza felé, aki néhány nappal ezelőtt távozott az ipariügyi miniszteri székből. Nem kutatjuk, hogy miért távozott, de most, hogy elhagyta azt a posztot, ahol a magyar munkásifjúságnak annyi sok jó szolgálatot tett, meg kell emlékeznünk azokról a szociális alkotásokról, amelyek a volt ipariügyi miniszter nevéhez fűződnek. Dicséret szavak helyett talán sokkal többet mond, ha minden jelző nélkül felsoroljuk, hogy Bornemisza Géza közel hatéves minisztersége alatt a magyar munkásságnak milyen sok, régi szociális kívánsága valósult meg:

A kispári novella, mestervizsga bevezetése, kontárok megrendszabályozása, maximális munkaidő bevezetése, minimális munkabérek megállapítása, fizetéses szabadság, tanonckérdés rendezése, önállósítási alap, kispári hitelleltetés, ipari szakkönyvtár, szakmai tanfolyamok országossá fejlesztése. A családi munkabér és szabadidő mozgalom előkészítésének munkálatait szintén még ő kezdte meg.

A magyar munkásság politikai különbség nélkül csak hálás lehet ezekért a szociális alkotásokért, amelyeket most, hogy Bornemisza Géza kivált a kormányból, kötelességünknek tartunk felemlíteni.

Kereskedők ki a gátra!

Vajudik Hungária, a mi édes magyar Hazánk. Új, szebb, igazságosabb, magyarabb élet hajnala közeleg felénk. Az új magyar élet születését nem tudja már megakadályozni a magyartalan s kereszténytelen hazai mult utolsó vergődése sem. Magára talált a keresztény magyarság és most már el nem némítható, elemi erővel kiáltja bele a magyar éjszakába megmásíthatatlan szent akaratát:

az évezredek szent magyar föld és annak minden értéke a miénk, magyaroké, mert Isten, a legfőbb Ur ajándékozta azt nekünk és mert magyar őseink vére védte azt egy évezreden át és maradéktalanul magunkévá tesszük azt ma is minden áldozat árán.

Ezt az új, szebb, igazságosabb, magyarabb keresztény életet e hazában a keresztény erők szülik meg. Ezek a keresztény magyar erők hajlandók vállalni a vajudás kínjait és fájdalmait, magukra veszik a vele járó lemondást és áldozatot, belevetik minden erejüket és értéküket. Felébredtünk végre- valahára a hosszú évtizedes kábulatból és tette- rre készen harcba szállunk a keresztény magyar értékek megmentéséért azon a vonalon is, ahol eddig eléggé nem hibáztathatóan nem voltunk találhatóak: a gazdasági életben.

Érezzük és tudjuk mindannyian, hogy az új magyar élet elrendezéséhez távolról sem elegendők a törvények és rendeletek. Nem elég rendeletileg biztosítani azt, hogy a gazdasági életben a zsidóság milyen arányszámban vehet csak részt és az eddig az arányszámon felül birtokolt gazdasági pozíciókat, köteles áros határidőn belül átadni. Ez a nagy kérdésnek csak az egyik fele. A másik része és nem lényegtelen és kicsi része a kérdésnek, hogy

megfelelő emberek álljanak készenlétben az új feladatok vállalására. De nemcsak vállalására, hanem a feladat maradéktalan, tökéletes és sikeres elvégzésére is.

Történelmi feladata a mai magyar ifjúságnak elfoglalni a gazdasági pozíciókat és azokat úgy betölteni, hogy gazdasági életünk az átépítéssel kapcsolatban kárt ne szenvedjen. Ezt a történelmi feladatot csak egyszer és csak ma lehet betölteni. Holnap már késő.

Feladatunknak tekintettük mindig a munkásifjúság korszerű nevelését és előkészítését az életre. Ma is érezzük, hogy nagy feladatok várnak ránk. Mai feladataink között nem utolsó az, hogy

munkásifjúságunkat segítsük eredményesen beleállítani a változott gazdasági életbe. Képezzük munkásifjúságunkat olyanná, hogy tökéletes tudással és helyzetismerettel egész emberként, százszázalékos teljesítő képességgel bele vethesse magát a gazdasági életbe irányítóknak.

A magyar gazdasági élet átváltozásánál rendkívüli fontosságú az, hogy a kis és nagykereskedelmet minél tökéletesebben és eredményesebben magunkévá tegyük és oly szakemberek kezébe juttassuk, akik a ma meglévő értékeket meg tudják őrizni és tovább fejleszteni. Ennek érdekében

1939. február 26-ra kereskedői ankétot

lördetünk. A munkába bele vonjuk mindazon testületeket és egyéneket, akik a magyar kereskedelmet átlátják, azt teljes egészében ismerik és tisztá képet tudnak adni a köteleességekről és lehetőségekről, melyek a kereskedelemben az ifjúságra várnak.

A kereskedői ankétunk tárgysorozatának főbb pontjai:

1. *Kis- és nagykereskedelmünk mai statisztikája: milyen arányszámban vannak önálló keresztnyek és zsidók, milyen arányszámban vannak a keresztnyek és zsidók az alkalmazottak között.*

2. *A kiskereskedelem egyes ágaiban milyen szerep vár a keresztnyek kereskedőkre a közel jövőben?*

3. *Melyek azok a külső segítségek, melyekre szükség van, hogy a kiskereskedelem kereszténnyé lehessen? Önállóulási kölcsönök, a beszerzések rentabilizálásának biztosítása stb.*

4. *Hogyan szolgálhatjuk a kereskedő-ifjúság képzését, hogy rövid időn belül versenyképesen állhasson bele a kereskedelmi élet vezetésébe?*

5. *A kereskedelmi szellem átváltása miként történjék?*

Felkérjük egyleteinket, tüzzék napirendre a fenti kérdések tárgyalását, vonják bele a munkába azon helyi testületeket és egyéneket, akik szakszerű tudásukkal a kérdések tisztázásához nagyban hozzá járulhatnak, hogy az egész ország kereskedelméről a fenti szempontok figyelembevételével tiszta képet nyerhessünk. Részletes tájékoztatást az „Elnök” mellékletben adunk december folyamán.

Lelkigyakorlatra hívunk

Január 15-én este kifejeztem csak legényegyleti tagok részére a budapesti lelkiyakorlatos házban, a Manrézában zárt lelkiyakorlat lesz.

Legényegyleti tag, hívunk lélek-tisztulásra, az élő Krisztussal való találkozásra és ölelkezésre. Számítalanszor beléd sajtott egyedülléted fájdalma, társtalanságod és életed sívársága. Ne tagadd, sokszor kívánczoltál, vágyakoztál a Krisztus-közelség után.

Hallgass lelked vágyára, hívó szavunkra és jőjj velünk a Manrézába Krisztus-találkozóra.

Lelkiyakorlatunk január 15-én este 7 órakor kezdődik és 19-én reggel fejeződik be. Részvételi díj csak 5 P személyenként, a többit Szövetségünk fedezi.

Radványi Józsefnek
derék központi tagunknak
Verses kötete
most jelent meg. Megrendelhető a Szövetségnél.

Heti gyűléseink

Közlő: Sudár Dezső

1938. november 3. Szerdai est. Gyűlésünk első száma: Elnök felolvassa az „Új Nemesség” lelkes felhívását: „Zászlót a felvidéki egyleteinknek.” Pillanatok alatt 11 pengő és 40 fillér van együtt az elnöki asztalon, hogy másnap befusson a zászlóalapra. A Központban összerúgó fillérekből talán lesz egypár zászló a felszabaduló testvéreinknek! A továbbiakban az ügyvezető elnök bejelenti, hogy táncot, — nemzeti bánatunk kifejezéséül — mind addig nem tartunk, míg a felvidéki kérdés javunkra nem tisztázódik! „Fiúk! A mai gyűlést úgy képzeltem el — mondja az Elnök meghatódtott hangon — gyűlés alatt rádión meghallgatjuk a bécsi döntés eredményét . . .” Ebben a percben harsogja bele a gyűlésterembe a rádió: „Halló, halló három perc múlva Imrédy Béla miniszterelnök a bécsi döntés határozatát bejelenti kedves hallgatóinknak . . .” Leírhatatlan percek: összeölekezés, csókolózás . . . A Himnusz mindannyian könnyezve énekeljük . . . Meghallgatott bennünket a magyarok Istene . . . *Tánc lesz, mert lehet. Van ok az öröme!* Evvel a rövid, de az egylet életében páratlan gyűlés végetért. Sok ilyen feledhetetlen és csodálatos estet adjon a mi Istenünk!

1938. november 9. Szerdai est. Indulónk eléneklése után Dékán bejelenti, hogy egyletünk hazafias szellemlény és fiú gárdája rég nem látott lelkesedéssel vett részt a *vasárnapi hazafias tüneményű ünnepségen az országzászlónál!* A továbbiakban az Elnök beszél: „Fiúk! Az egyik este gyűléstermünkbe lépvé, itt egy derék tagunknak a találakonyúsága lepett meg. A jó tagunk azon buzgózkodott — mint azt első pillantásra is észrevettem — hogy *szép emléket* állítson az egyletünk falain belül hazafias örömünknek. Amint már akkor is látszott, a fiú egy nagy szívet készített, mely a harmas halomból kiemelkedő apostoli keresztet ábrázolta és a felírást: A felvidékért! A nagy szívet, mely a mi színűnk, nemzeti színű széles szalag köríti . . . Sokat szónok nekünk ez a szív . . . Csak nézettek rá és értették meg. A derék tagtársunk jól megoldotta azt a kérdést, ami mindannyiunk lelkében ott égett, izzott: *miképpen tegyük széppé hazafias örömünket az egylet falain belül . . .* Köszönöm tagtárs, hogy elvetted gondunkat! és ilyen szép gyűlésananyagot adtál . . . Ilyen szép prédiká-

ciót! . . . És mindezt önként: szíved sugallatából . . . Testvérünk munkája papírból készült s így nem marandó emlék, tehát szinte gondviselészerűen érkezett egy derék központi Kolping testvéreink az irredenta munkája: a piros-fehér-zöld színekben tündöklő *magyar repíziós tékép*. Soha ilyen felégesen nem hangzott még a felírás: Igazságok Magyarországnak! A piros szín hirdesse, hogy vértünket is készek vagyunk adni a hazánkért, de míg erre sor kerül, becsülettel dolgozunk, ezt hirdesse a fehér szín . . . tovább reménykedünk az igazságunk további győzelmében, amire figyelmeztet a remény zöld színe . . . Köszönjük Sehalik István testvéreink, hogy kopogtatál . . . Soha jobbról! . . . Szép munkához gratulálunk és azt örök emlékek és jó hazafias prédikációknak mindenkor megtartjuk! . . . A szép térképet kifüggesztjük és esküinket elénkkeljük: Hazánk rendületlenül . . .” A szózat lelkes és átértett élelneklése után még egyleti ügyeket beszélünk meg. Elnök bejelenti, hogy katonai estünkön is megünnepeljük a Felvidék felszabadulását: *irredenta énekes-zeneszót adunk* el. Majd a szép hazafias szerdai estünk végetért . . . De reméljük, lesz még okunk és alkalmunk ünnepelni nagyobbadásunkat! . . .”

Magyarságunk

Sohase körmondatos szóvirágokba élte ki magát a mi magyarságunk. (Gyakorlati eredményekben, tettekben, cselekedetekben nyilvánult meg mindig.) Most is, hogy Felvidékünk egy részét újra a miénknek válhatjuk — egyleteink szívallelkeléssel állottak a magyar a magyarért akció szívallelkelésében és igen szép anyagi eredményeket értek el.

Igy Marcali 235,96, Mezőkövesd 100, Sátoraljaújhely 50, Dunaföldvár 11,34, Kunszentmárton 10 pengőt küldöttek az akcióra. Ezenkívül az akció javára előadásokat rendeztek: Sátoraljaújhely (gör. kat.), Dombóvár, Paks Nagyutad, Kalocsa, Kiskunhalas.

Az egri Kolping Leányok már hímézik a gyönyörű nemzetiszínű zászlót, melyet a Kassai Legényegyletnek adnak át. Kunszentmárton már küldött be hozzájuk gyönyörű zászlókat. A Paksi Legényegylet most készíti művészi zászlóit.

A Pestszenterzsébet-Szabótelepi Legényegylet pedig a „Szárnyat a Hazának” akcióra küldött be 25 pengőt.

AFRIKÁBAN

Szöke Tiszánk partjától az Alpok hófödte csúcsain, Olaszország napsütötte tájain, a Földközi-tenger háborgó hullámain keresztül sok ezer kilométert biciklizve jutottunk Afrikába. Az európai fantáziát izgatja ez a szó: Afrika. Hiszen a sivatag, az őserdő, a kókuszpálma, a puposteve arabok, négerék, mecsét, 50 fokos meleg stb. — mindegyik új fogalom, mindegyik egy-egy rejtély előttünk. Bennünket is izgatott ez a rejtély, áthajóztunk hát Afrikába, hogy felfedjük annak varázsát.

Hajónk este kötött ki Tripolisban. A nap már lenyugvóban volt és utolsó sugarával vörösre festette a haragosan hullámzó tengert. Hetekkel később, mikor már tevéink hátán a végtelenbe vesző sivatagot jártuk, láttam meg a vörösén hullámzó homoktenger és a lenyugvó napban fürdő víztenger közötti nagy hasonlóságot. A vizen hajók hánykolódnak, a homokban nehézségesen bukdácsol a sivatag hajója, a teve. Az egyik végtelen víz, a másik végtelen homok. Mindkettőn viharzárnyon jön a végzet, mely a homokban szinte az elkerülhetetlen halált hozza. Utunkban lépten-nyomon találkoznak fehéről esontokkal, itt járt emberek földi maradványaival, melyekről a sivatag vadállatai éjszakánként messze láthatárt betöltő üföltéseik kíséretében lakmározták le a húst. A sivatagban egy kérdés van csak: élet, vagy halál. Örökös harc folyik itt a gyilkos meleggel, homokkal, széllel, a kimerülhetetlen szomjúsággal. A homoktenger és a lenyugvó napban fürdő víztenger Afrika egyik varázsa, egyik rejtélye.

Alig léptünk partra Tripolisban, egész sereg néger, arab csomagördő rohant meg bennünket. Alig tudtunk fölül szabadulni. Mindnyáján csomagjainkat akarják vinni. Meg vagyunk lepödvé, minden szálloda el van foglalva. Végre találtunk egy rendkívül udvarias olasz gyarmati rendőrt, akinek segítségével hajtóvadászatot

rendeztünk lakás után. Ki az európai negyedből, be az arab negyedbe, aztán meg vissza. Nagysokára találtunk is az Albeiro Modernóban. A szoba nem valami előkelő, az ára azonban annál borsosabb, ennyit még a legelőkelebb helyen sem fizettünk. Este kijöttünk sétálni a pálmák alá. Az arabok éppen szomszédunkban mulatnak. Kis asztaloknál üdögelve hallgatjuk a rádiót. Néha-néha ők is beleénekelnek. Sokáig elhallgatjuk ezeket az egyhangú, de mégis kellemes, fülbemászó melodákat. Van valami lenyűgöző ebben a világűrben: a langyos tavaszi éjszakák, amikor a pálmák alól felhangzik az arabok hosszan, elnyújtott esengő ósi éneke és a holdfénytől tündérieren csillog a tenger sötét tükre.

Már reggel hat órákor meleg van. Talpon van mindenki. Mi is belevetettük magunkat a városba, mecsétornyok, meg fehérre meszelt házak közé. Nemsokára elvesszük a tarka színekbe öltözött benszülöttek között. Mivel Tripolisz Líbiának központja, ide futnak be az összes karavánok. Ugyhogy van itt mit nézni a fehér embernek, csak legyen rá ideje. Az európaiak ki vannak öltözve, mint afféle nagy urak, fehér ruhába, egyesek parafalakalban. Bezzeg a szegény negerről csak úgy lóg a rongy. Kilátásuk mindenük. Ljesztő torz areok ezek, nem sok bizalmat keltenek. De az araboknak se valami tetszetős a ruhájuk. A fejükön kék, piros, a négerék meg fehérbojtos fezt viselnek, meg durva, nagy lepedőbe burkolják magukat. Mondhatom mindezt először komikusan hat.

Az európaiak negyedé csupa palatosa. Végig a tengerparton hatalmas pálmakertek díszlenek. A sok kis és nagy hajó mögül diadalmasan emelkedik magasba a világítótorony. Itt előttünk egy három propelleres utasszállító hidroplán leng a vizen. A kikötő színes munkásai nagyban rakodnak. Éppen most érkezett egy csapat teve, emitt meg a juhokat terelgeti egy néger pásztor. Az öregváros felé tartunk. Nagyban fényképezünk, de nem jó szemmel nézik a masinát. Ha idejében észreveszik, megélenek előre, a négerék meg egyenesen hátra fordítanak.

Pontosság

Mi lesz ebből kérdik sokan. Oh Barátom! Az első gondolat volt a jó, ép az, amit úgy elhessegettél magadtól. Nem a szerszám élenek ezredmilliméternyi finomságáról, nem a pontos becsiszolásról, nem is arról van szó, hogy az órát pontosan igazítottad-e be? No de már itt is vagyunk. Az időről, arról a nem látható, nem fogható valamiről van szó, amiben élünk, ami öregít, ami kiveszi a szerszámot a kézről, ami megöszíti a haját, ami tavaszt kelt és öszt hoz, ami becsületet érint vagy rombol. Tudod, hogy ez nem is olyan nagy mondás: Becsületet épít vagy rombol az idő. Mennyi ember volt már, aki az időt kihasználva lett nagy, ipari vagy szellemi téren. Nem egy embert az idő tett gazdaggá. Még több embert az idő tett becsületessé. 10–25, talán 40 évnyi időnek kellett elmenni egy-egy ember fölött, míg magát közsímsérté, megbecsültté tette, de ennek a 10 vagy 40 évnek minden percét lelkiismeretesen töltötte ám el. Hát Barátom, ennyi spekuláció és kerülgetés után el is jutottunk megint egy iparos érényhez, a „pontossághoz”.

Itt vannak ám hibák! Miért van az, hogy valaki agyonvállalja magát munkával és egy hét mulya, mikorra ígéri, azt kell mondania „postamunkám” volt és az hátráltatott. Oh, de rettenetes egy szó az a „postamunka”. Lehet ám az a postamunka: kules, kabát, íróasztal, vagy könyvtárvány is. Minden iparos tud emlegetni postamunkát, csak nem mindenki tudja elhinni. De ha valamely ipar nem tud postamunkát emlegetni, az aztán hivatkozik kínjában fűre és fára, néha fagyra is, ha pl.: őszi kőműves munkáról van szó.

Sokszor aztán nincs teteje a men-tezőzésnek, amikor a szerződés minden napi késést 50 vagy 500 P levonásával büntet. Mi lenne, ha kis ipari munkáknál is behoználak ilyen szankcióit. Biztosan vagy soha el nem készülne a kabát, vagy ingyen kapná meg a rendelő.

Erted eddig jó Barátom? Ne rontsd pontatlansággal a becsületet. Még nem annyira értetlen az emberiség, hogy ne értené meg nehéz helyzeteket szezonban. Igérd meg vevődnek a legtávolabbi, de legpontosabb dátumra, de akkorra készítsd el. Meglásd, sohasem lesz baj. Munkád is lesz mindig, kenyered is, boldog napod és becsületes neved.

ŐSZ

*Gyászoló szívembe
A lovasurranat nézrnek
Tarka emlékei
Még vissza-visszajárnak.
Pedig vége . . . Elmúlt
A nyár, mikor hajnalon
És este madárdal
Hangzott a zöld lombokon . . .
Elfáradt a Nap is,
Vagy öregszik már szegény,
Későn kel s korán nyugszik,
Oda a nyári fény! . . .
Kopaszodó fákról —
Miközben az őszi szél
Gyászindulót zizeg —
Egyre hull a levél . . .
Hősi sírok között
Ülök, midőn egy levél
Sírva ölembé hull
És azt mondja: itt a tél!
. . . Szürke kövek alatt,
Oh, ott van a szent vetés,
Tél jön most, de aztán
A Tavasz az ébredés!
Fülöp Sándor
egri tag*

Az arab negyedben minden sarcon mecsetet találunk. Érdekes, tipikus, szűk utcákon folyik itt az élet, az adás-vétel. Tele van az utca árusokkal, akik úgy kikapálnak, hogy alig lehet eljárnai. Ez az oka annak, hogy az előbb elhaladó szamaros kocsi ráment a salátára, az arabok erre nagy zajt csaptak. A kocsiást majd megverték. Igazi nagy piszkosság van itt. A hentések legtöbbször a húst a földön árulják. Megy a sütés-főzés is. Mi is megkóstoljuk a rostélyon sültet. A néger pékek olyan jó kenyeret sütnék, amire hasonlót nem sokat ettünk. Lehet itt találni mindent, még oroszlán bundát is, meg kigyóörpáncsot. Értékesek a házimunkáik is. A benszülöttek legnagyobb része mohamedán, de hódít a kereszténység is. Nemrég építettek egy hatalmas székesegyházat, mellette az apostoli vikárius palotájával. (Ez a püspök ferencendi, kiváló hittudományi író, akivel volt alkalmunk beszélni is.) Sokszor látjuk a fehérkalapos, feketezakállú híthirdetőket kerékpáron gurulni. Itt még sok munka vár rájuk. Estefelől beleselkedünk az egyik mesekbe is. A nádiódom a papjuk nagyon énekelt, a többiek körülülve fővegben hallgatták. Néha ők is rázendítettek. Ez nem volt valami különös dolog, bolyfés terem, díszes oszlopokkal, falakkal, sok székkel . . . közepén pódiummal.

A civilizáció nagyon terjed. Sok benszülött nő jár európai ruhában. Csak a fanatikusabbjai takarják még el az arcukat, olyanformán, hogy felszemük meg a lábuk látható. Bezzeg a nőgérnök nem igen takarogtató magukat, padig rájuk férne, mert igen csúnyák. Sok szép nő is lehet látni. Különösen szépek a fehér-arab keverékek, a kreolok. Sokan tetoválik arcukat. Fehér ember itt nem végez alsoréndű munkát, csak benszülöttek, akik igen alázatosak és kiscisérnyűek. Jellemző, hogy a déli népek nem szeretnek dolgozni, csak koldulni. Egész nap üldögélve mekórnak. Az étkezéssel nem sokat törődnek. Éppúgy, mint ruháikkal. A húst majdnem nyersen eszik s kis kenyérfélével beírják. Furesz benyomást tesznek az öreg koldusok, fekete arcon fe-

Ötven éves a Szigetvári Legényegylet

Fél évszázada áll Szigetvár életének szolgálatában a Legényegylet. Ez alatt az idő alatt sokszor volt nehéz helyzetben az egylet, de mindig akadtak kiváló vezetők és kiváló tagok, akik a mult tradíciójának kifogyhatatlan értékeiből merítették az erőt az egylet fellendüléséhez. Most is ilyen fellendülésről számol be az egylet ügybuzgó dékánja ifj. Móriny Gyula. Lelkes leveléből tanulmányul közlünk részleteket:

„Örömmel jelentem, hogy végre kezd nálunk is kialakulni az a régi legényegyleti élet, ami évekket ezelőtt volt. Végre Nagy Sándor II. elnökünkben megtaláltuk a Legényegylet szerető atyát, a szervező erejű egyesületi elnököt, a szerető jóbarátot, aki minden erejével arra törekszik, hogy az egyesület minél magasabb nivóra emelje és a fiúk úgy őt, mint egymást, valamint az egyletet minél jobban megszeressék. Most már bátran fogunk neki a tavasszal feltétlen megtartandó 50 éves jubileumunk előkészítő munkájához. A heti gyűlések látogatottsága is örömteljesen gyarapszik. Bevezettük közös elhatározással azt, hogy minden tag a születés vagy névnapját magába foglaló hét szerdáján köteles a gyűlésen résztvevőknek venni 2 pakli dohányt papírral. Az ünnepeket egy tag felkölözönti és neki válaszolni kell a beszédre”.

Ez a lelkes nekiindulás biztosítóka jubileumuk sikerének és áldozatos munkásságuk eredményességének, hogy mint a multban, úgy a jövőben is a Legényegylet lesz Szigetvár társadalmának legfőbb értéke.

hér szakállal. Nagyon tolkodók, valósággal követelik az alaminznát. Legtöbbször az arabok között vagyunk. Kerül mindig úi látványosság. A vásár, a fakirok, kigyó-büvölők, temetés meg esküvő. Az egyik este mi voltunk egyedül az arab negyedben. Nagy zsvaitt esantak az arabok. Belevegültünk mi is a főmegebe. Volt vagy hat kocsi, elől jött a róna, valami szentelő félével. És ide-oda hadonászva jött felénk. Nem tudtuk mire vélni, gondoltuk biztosan fejbe akar verni. De csak néhányat felénk szhintott, heszenelt az illatos olajjal tisztelete fölül. Ekkor éppen a násznap kocsija mellett álltunk. Nagyon érdekes, tetszetős, keleties zenét hallottunk, miközben négerek, arabok énekeltek hozzá. Így fest egy arab lakodalom.

Ha néha-néha megesik, hogy egvszer séta alkalmával valami félreeső utcába tévedünk, akkor homokot találunk, hogy cirnök elmerül benne. Ha szél támad, arról meg ne is beszélünk. Tele van mindenünk homokkal, fogunk alatt is csak úgy porog. A várost esupa óázis veszi körül. Nem ritkaság a harmincegyven méteres palma. Nagyon szép mohamedán vallási mozaikat, hogy este hét óra után egy percre megáll a forgalom. A katonák tisztelegnek, az arabok földig hajolnak. Közönlött az esthajnal. Ugyanekkor a zászlót beveszik, díszország felvonul, miközben felhangzik Afrika egzotikus zenéje. Olyan sok itt a látónivaló, hogy nem győzünk vele betelni. Hiába akarjuk Afrika varázslat, rejtvényét felfedni, mert ha százról fellebbentjük a leplet, újabb ezer és ezer rejtély támad a helyükbe.

Hajónk útra készen áll már a napon. A nap lenyugvóban és bitorfenyben fürdelt a két tengert: a víz- és homoktengert. A fávólból hazatérő nyári kolomszavának esendülését hozza felénk az esti szellő. Erezzük, üzen értünk a magyar róna. A mi rónánk . . . És mi hazeszeretében gazdagodva megyünk haza, kanyargó szőke Típartájához.

Früstök László és Antal, Szeged.

Sport

Pestkörnyéki kerület versenyei

megkezdődtek. Szaváló, műkedvelő, biliárd, sakk és asztali tenisz-versenyek elődöntői dec. elején lesznek a döntő pedig jan. 8-án. Szaváló versenyre benevezett kilenc egylet; műkedvelő versenyre: kilenc egylet; biliárd versenyre: hét egylet; sakk versenyre: nyolc egylet; asztali tenisz versenyre: tizenkét egylet.

A versenyek célja az egyletek közötti kapcsolatok kiméltítése és a tagok közötti barátság kifejtése. Éppen ezért a legnagyobb barátság kell lefolyni a versenyeknek és egy egyletnek sem; egy tagnak sem szabad elfogultan előre magának tekinteni a győzelmet, hanem ha van is féltreírás, azt békésen kell elintézni. Tehát a versenyeken nem mint ellenfelek állunk egymással szemben, hanem mint legényegyleti tagok, testvérek, barátok.

A Szentesi Legényegylet

asztali tenisz alosztálya okt. 23-án rendezte évadnyitó versenyt 12 ifjúsági és 5 senior versenyzővel. Az ifjúsági verseny győztesei lettek: 1. Szabó Lajos, 2. László Gyula, 3. Podár László, 4. István János, 5. Mészáros Imre. A senior verseny győztesei: 1. Szabó József, 2. Gyenes Ferenc, 3. Kun Gyula, 4. Farsang István, 5. Volentér Imre. Az alosztály kiváló vezetője: Gyenes Ferenc most egy kerületi verseny megrendezésére fáradozik a környék legényegyleteinek bevonásával.

ÚJ NEMESSÉG
versenye

Mozgalmunk fegyvere. Munkásifjúságunk jövőjének munkálója. Barátunk, nevelőnk, érdekeink védelmezője az Új Nemesség. A társadalmat felrázza a munkásifjúság ügye iránt.

Ott kell hát lenni minden tagnak a kezében és a társadalom minél több tagjának a kezében.

Ezért versenyt hirdetünk: Aki 100 drb 2 pengős előfizetőt szerez az Új Nemességnek, az kap egy 14 karátos arany pecsétyűrűt. Aki 50 előfizetőt szerez, az karórát kap, aki 20 előfizetőt, az tőltőtollat, aki 10 előfizetőt, az csavarrónt kap. A verseny lejár: 1939. nov. 1-én.

Új Nemesség vándorszóló felvényt kerül kiadásra és az az egylet nyeri el, amely a legtöbb példányban járhatja az Új Nemességét.

A versenybe csak azok az előfizetéseket számítanak, amelyeknek díja bianco csekken „Tisztes Ipar, Budapest” 10.457 sz. póstatakarékpénztári csekkzámlára befolyanak. A vándorszóló versenyben is csak azok az egyletek vehetnek részt, melyek Új Nemesség tartozásukat kiigyenlik.

EGYLETEINKBŐL

Elnök és dékánváltozások szíves közlését kérjük a pontos cím megjelölésével.

PESTSZENTERZSÉBET: (Pestkörnyék). A város nagy legényegyletében szinte 100%-ig be van szervezve a munkásifjúság. Nov. 20-án zászlót szentelt a Szt. Erzsébet egyház közössi legényegylet. A gyönyörű ünnepségen nemesak a helybeli legényegyletek vettek részt teljes taglétszámmal, de Pestkörnyék többi egyletei is képviseltették magukat. Dél előtt 10 órakor ünnepélyes szentmise keretében történt meg a zászlószentelés. Utána ünnepi díszgyűlés volt, melyen beszédet mondtak: *Bugledich Rezső* világi elnök, *Tóth Sándor* szövetségi dékán, *dr. Vaszary Mihály* kanonok, *vitéz Pintér József* elnök és *Mágo Béla* dékán. Egy órakor díszbéd volt, melyen ünnepi köszöntőt mondott: *dr. Décsy Géza* tanácsos plébános, elnök. Négy órakor ünnepélyes tagavatás és este pedig bál zárta be az igen jól sikerült ünnepségeket. *Kezgyes Lajos* II. elnök vezetésével működő kiváló rendező gárda érdeme a kifogástalan rendezés és a nagy siker.

SZEGED (Csanád megye). Nyolc legényegylete rendkívül nagyszabású ünnepségeket rendez. Kolping Adolf 125-ik éves születési évfordulójára. Dec. 1. 2 és 3-án este 8 órakor a tagok részére lelkiigakorlatos beszédeket mond *P. Merényi Vince O. M. C.* házfőnök-plébános, elnök, a Minorita Atyák templomában. Dec. 4-én *Sopsich János* prépost, püspöki irodaigazgató mond ünnepélyes szentmisét, amely alatt a nyolc legényegylet újoncait *vitéz Pintér József* elnök avatja fel. Dec. 5-én, hétfőn este a nyolc legényegylet részvételével Kolping emlékünnepély lesz a Felsővárosi Kulturházban. A nagyszabásúnak ígérkező ünnepségek rendezője *Fábián Ferenc* egyh. közp. titkár.

BUDAPEST-KÖZPONT (Pestkörnyék). 1938. okt. 3-án új dékánokat és új rendező gárdát választottak, hogy újult erővel kezdjék el az új munkaévet. Dékán lett az eddig is kiváló munkásságot végző *Szabó Mihály* asztalossegéd, II. dékán: *Törőcsik Béla* asztalossegéd és *Nagy József* szabósegéd. Az új dékánok és rendezők a nov. 23-án este rendezendő vacsora keretében vázolták programjukat, amelynek jelszava: „Érezz és dolgozz együtt az egylettel.”

KESZTHELY (Veszprém egyhm). Nyáron sem szüntették a munkát. A tagok tevékenyen belekapcsolódtak a munkásifjúsági parlament munkájába. Székházuk dísztermét újjáalakították és a helyiségbe feszületek kerültek a homlokzatra. A Keszthelyi Legényegyletben nyílt meg az országban az első kétéves fűkereskedelmi szaktanfolyam. *Komáromi Ernő* felsőkeres. isk. tanár vezetésével nagyszerű tanfolyamok indultak meg. A esütörtöki legényestéiken eddig a következő előadások hangzottak el: Krisztus és az ifjúság. Csheországi története. Kereskedelmi iskolák és kurzusok ismertetése. A magyar követelések igazsá-

ga. A bacillusok és fertőzések. A nő és a kat. sajtóügy. A rendes élet és pihenés.

A nagyszerűen folyó egyleti élet *Kara József* elnök és a kiváló rendező gárda érdeme.

EGER (Eger egyhm). Mintaszerű egyleti élet folyik *Ibós Sándor* II. elnök és a rendező gárda irányításával. Szerdai legényestéikre a tagok állítanak össze önképzőkörökre önálló műsort. Előadásokat, felolvasásokat tartanak, szónokolnak, szavalnak, énekelnek, zeneszámokat adnak elő. Nov. 27-én kezdődnek a műsoros kultúrdeputánok, mely 4 lesz karácsonyig. Nov. 20-án a szokott évi tagavatast végezte ünnepélyes keret között *vitéz Szabó Károly* prelátnak-kanonok elnök. Dec. 3-án nyílik meg a Mikulás vásár, melyre a sok szép ajándékot a Kolping leányok hozták, varrták, hímizték hosszú hónapok alatt szahadidejükben. Dec. 20-án tartja az egylet karácsonyfa ünnepélyét, melyen úgy a Legényegylet, mint a Legényegylet 20-20 tanoncot ruház fel.

Új egyleteink: ARPÁDFÖLD (Pestkörnyék): Szeretettel üdvözöljük új egyletünket, melyet *Nagy Géza* esperes-plébános elnök, *Sebestyén Sándor* II. elnök, *Közégi József* vil. elnök, *Kéldi Ferenc* és *Schmitzer Károly* dékánok áldozata ügybuzgósága hozott létre. Nov. 6-án avatta fel új otthonát ünnepélyes keretek között.

NAGYATÁD (Veszprém egyhm). Régi ifjúsági egylet alakult át *P. Kocsis Gdón* házfőnök-plébános elnök és *P. Bakor Csenger* II. elnök vezetésével legényegyletté. Szeretettel köszöntjük új egyleteinket közalmunkban.

Tudod-e?

21. Hol vannak kereskedelmi és iparkamarák?

22. Melyek az eladás eszközei?

23. Melyik országban leghosszabb a Duna?

24. Visszakapott városaink közül, melyek szerepeltek legtöbbször a magyar történelemben?

25. Miért jársz a Legényegyletbe? A legénydelemben feleletetek meg e kérdéseinkre és december 15-ig küldjétek be levelezőlapon feleleteteket szerkesztőségünkbe. A helyesen felelők között 2 drb. könyvet sorsolunk ki.

Feleletek az előző kérdésekre:

16. Előljárásság, szakosztályok, ipartestületi szék, munkaügyi bizottság.

17. Irinyi János.

18. Kárpátalján.

19. Dunajec és Poprád.

20. A munkásifjúság szervezése és vallás-erkölcsi, szakmai, világnézeti nevelése.

Könyvtalomban részesült: *Bogár Imre*, Budapest-Központ.

Kiadja: az Országos Központi Katolikus Legényegylet.

Felölés szerkesztő és kiadó: **vitéz PINTÉR JÓZSEF.**

Máté Ernő könyvnyomdája, Budapest, VIII., József-utca 61.